

[Poul Schlüter.]

vegne, går ud på, at provenuet deles mellem amtskommunen og primærkommunen. Det er svært at vide, hvad konsekvensen ville have været, dersom hele provenuet var blevet lagt i en fond, hvorover der kunne disponeres af primærkommunen. Jeg har den opfattelse, at der ville være en betydelig risiko for, at disse midler, som jo er øremærket og kun kan anvendes til byudviklingsformål, i nogle tilfælde ville komme til at ligge stille, fordi det efter egnens byudviklingsplan meget vel kunne være en nabo-kommune, der måske fik færre midler i form af frigørelsesafgift til rådighed, som først skulle byudvikles. Derfor tror jeg, at man har samlet sig om et fornuftigt og praktisk ændringsforslag i tanken om at dele provenuet mellem amtsfonden og primærkommunalfonden.

Vi kan fra mit partis side tiltræde lovforslaget; vi tror, at loven vil løse en meget vigtig opgave inden for jordlovsområdet.

Ib Thyregod: Da mit partis ordfører, hr. Hauch, ikke kan være til stede ved anden behandling her i dag, skal jeg på mit partis vegne gøre nogle bemærkninger vedrørende de foreliggende lovforslag.

Jeg skal henvise til de udtalelser, som hr. Hauch fremsatte ved første behandling vedrørende de principielle synspunkter, som ligger bag disse lovforslag, og som ligger på linje med de synspunkter, vi gjorde gældende i forbindelse med folkeafstemningen og senere hvor der blev udarbejdet et skitseforslag vedrørende frigørelsesafgift, et forslag, der var bundet til visse forudsætninger, som vi nu anser for opfyldt i mellemtiden; det er på dette grundlag, at lovforslaget om frigørelsesafgift har kunnet fremmes under medvirken fra mit partis side.

Selve lovforslaget har jo været omtalt ved første behandling, og jeg skal her ved anden behandling kun nævne, at det efter vor opfattelse er glædeligt, at der om dette forslag som om andre af jordlovsforslagene er opnået enighed mellem partierne om dets gennemførelse, og at vi kan også for vort vedkommende anbefale de ændringsforslag, som er stillet i betænkningen.

Jeg skal særlig nævne et spørgsmål, som også tidligere har været omtalt, nemlig spørgsmålet om, til hvilken kommune det

provenu, som fremkommer gennem frigørelsesafgiften, skal gå. Stillingen var som bekendt den, at forslaget oprindeligt gik ud på, at amtskommunen skulle administrere fonden til fordel for byggemodning inden for området, mens mit partis ordfører ved første behandling rejste spørgsmålet, om det ikke ville være rimeligere at lade primærkommunerne overtage denne forvaltning.

Hr. Poul Schlüter var inde på spørgsmålet for et øjeblik siden, og jeg kan ikke være ganske enig med ham i hans synspunkter, som jo i virkeligheden gik ud på, at det var bedre, det var amtskommunen, der foretog denne administration. Jeg tror, at primærkommunerne i mange tilfælde vil være de kommuner, hvor det skal foregå, fordi frigørelsesafgiften netop kommer inden for de områder, hvor en bymæssig bebyggelse kan forventes.

Nu er der under lovforslagets behandling opnået enighed om et kompromis, som i og for sig tilgodeser begge synspunkter, både amtskommunens og primærkommunernes, samt de henvendelser, som vi har fået fra disses organisationer herom. Jeg håber, at der på denne måde kan opnås en rimelig administration af de byggemodningsmidler, som på den måde kommer frem gennem frigørelsesafgiften, og som navnlig efterhånden vil komme frem.

Vi har jo for lidt siden haft en diskussion i forbindelse med tilbudspligten om, hvorvidt der var tilstrækkelige midler til rådighed til brug for den fremtidige byggemodning af jord og til køb af jord, således som man bl. a. har været inde på det fra de kommunale organisationers side i forbindelse med dette lovforslag. Jeg tror, at man efterhånden vil komme til, at de fonds, som her etableres, vil være af et sådant omfang, at man herigennem kan fremme en rimelig byggemodning, samtidig med at man også fra anden side, fra boligfonden, gennem lån i realkreditinstitutter osv., kan få de nødvendige finansieringsmuligheder.

Et forhold af væsentlig betydning, som nu bliver rettet op gennem disse lovforslag, er, at man finder frem til en rimelig anvendelse af bondegårdsreglen. Der er endvidere under udvalgsbehandlingen opnået enighed om en tidsbegrænsning af bondegårdsreglens anvendelse i skattemæssig henseende; jeg kan på mit partis vegne tiltræde, at der sker